

7 mia. kr., så tjener man 5,3 mia. kr. på lejeværdien, og så betaler man 7 mia. kr. mere i ejendomsskat. Det er 8-9 mia. kr. netto mere, det står her, og hvis der oven i købet er en ekstra stigning oveni, ja, så er det altså 11-12 mia. kr., der er tale om.

Flemming Hansen (KF):

Regeringen kalder sit udspil »Bedre Balance«. I den konservative folketingsgruppe finder vi, at der i allerhøjeste grad er tale om betydelige ubalancer.

Vi synes, det er en ubalance, at de unge boligejere skal straffes. Vi har jo set LO-formanden senest bekræfte det. Vi synes, det er en ubalance, at kapitalpensionen skal lægges for had og i virkeligheden af regeringen ønskes afskaffet. Det fremgår næsten af de beregninger, der er. Vi synes, der er ubalance mellem ejere og lejere; ensidigt tilgodeses ejerne. Vi synes, der er en ubalance mellem de nuværende boligejere og de kommende boligejere.

Vi synes, der er en ubalance imellem symmetrien, i den måde, man hidtil har beskattet renteindtægter og renteudgifter, og vi synes i allerhøjeste grad også, der er en ubalance i det forhold, som står skrevet, at topskatten fastfrysnes. Og det vil jo sige, at på lang sigt vil alle danskere på et eller andet tidspunkt komme til at betale topskatten.

Der er sikkert mange, mange flere ubalancer, men jeg er enig med dem, der har sagt, at det ikke har været muligt på 24 timer at komme ned i alle detaljerne. Det tror jeg at alle i Folketinget kan være enige om. Regeringen har jo haft 1½ måned og en hærskere af embedsmænd til at forberede det her. Jeg garanterer for, at alle de spørgsmål, der skal stilles i salen, skal nok blive stillet, når vi nu her de næste par dage får lejlighed til at gå ned i det.

I Det Konservative Folkeparti synes vi, at det er rigtigt, at dansk økonomi kører i et meget, meget højt gear. Hvor hurtigt det faktisk går, kan debatteres og en hurtig debatteret i perioden op til regeringens udspil. Vi er flere, som læser de økonomiske nøgletal anderledes end regeringen. Det private forbrug er højt, men en egentlig forbrugsfest, som vi oplevede i midtfirserne, er meget, meget svær at få øje på.

Betalingsbalancen er godt nok presset af det private forbrug, men det skyldes også et fundamentalt problem i dansk økonomi, nemlig at danske eksportvirksomheder har vanskelige

vilkår. Vi importerer for meget, fordi vi har råd, men eksporterer for lidt, fordi vi er for dyre.

I tirsdagens økonomiske oversigt fra Økonoministeriet kan man desværre atter en gang læse, at den danske konkurrenceevne fortsat forringes. De dystre eksportprognoser for både i år og 1999 tegner til, at Danmark igen mister vigtige markedsandele på eksportmarkederne.

Derimod har regeringens indgreb været omgivet af larmende tavshed om den triste kendsgerning, at det offentlige forbrug stiger mere, end selv regeringen havde ventet. I går kom Nationalbankens kvartaloversigt, og her kunne man læse, at væksten i det offentlige forbrug i 1997 var næsten tre gange højere end forventet.

I Det Konservative Folkeparti finder vi, at der er grund til at gribe ind over for det private forbrug, om end i langt mindre udstrækning end det, regeringen lægger op til.

Jeg synes, Håndværksrådet formulerede det ganske godt: Nok er der brug for en nedkøling af boligmarkedet, men ikke en nedfrysning, som sender chokbølger gennem markedet og gennem byggesektoren.

Nej, regeringen burde se at tage fat på at få styr på de offentlige finanser og gøre det mere attraktivt for lavtlønnede at være i arbejde og styrke det danske erhvervsliv til gavn for betalingsbalancen.

Lad mig fortsætte med nogle konkrete ubalancer.

Der er ubalance mellem ejere og lejere. Udspillet straffer særskilt ejerne af boliger. I dag fungerer rentefradraget reel som en slags kompensation for lejeværdi af egen bolig. Regeringen forsøger nu ved hjælp af lidt kosmetik at ændre lejeværdien – i gåseøjne – med en ny ejendomsskat. Konsekvensen af udhulingen af rentefradraget bliver dermed, at regeringen giver lejere skattelettelse, mens ejere skal betale regningen.

Omlægningen af ejendomsværdiskatten indebærer også en ubalance mellem generationerne. Baggrunden for indgrebet er især de betydelige formuegevinster, som boligejere har opnået i de seneste år. De økonomiske vindere er derfor dem, som gennem en årrække har siddet i egen bolig, og det er jo ikke de unge. Derfor er det paradoksalt, at det især er de unge, som enten vil eller netop har købt bolig, som straffes hårdt af regeringen.

Som kronen på værket opnår de nuværende boligejere oven i købet en lavere ejendomsskat,